

“అభిమానం పాఠ్య మీరితే...”

రాంబాబూ, సోంబాబూ మళ్ళీ చాలాకాలం తర్వాత అనుకోకుండా కలుసుకున్నారు. రేషన్ దుకాణం దగ్గర క్యూలో నిలబడిని రాంబాబూని ముందుగా సోంబాబే చూశాడు. “హలో” అని పలకరించాడు.

ఆప్తమిత్రుడు కనిపించి, అలా పలకరించే సరికి, అంతకు ముందు గంటన్నర నుంచీ క్యూలో నిలబడి పొందిన అలసటనంతా అరక్షణంలో మరచి పోయాడు రాంబాబూ... వెయ్యేనుగుల బలం వచ్చినట్టనిపించింది అతనికి.

“క్యూలో నిలబడ్డావేమిటి?” - అని అడిగేడు సోంబాబూ, మిత్రుని దగ్గరగా వచ్చి.

“ఇవ్వాళ పంచదార ఇస్తున్నారు గురూ!” - ఉత్సాహంగా చెప్పేడు.

“అది కరెక్ట్ ననుకో! ఈ డ్యూటీ మీ ఆవిడకు వేసెయ్యలేక పోయావా?” - మళ్ళీ అడిగేడు సోంబాబూ.

ఆ ప్రశ్న వినగానే - రాంబాబూ ముఖకవళికలు మారిపోయాయి. కళ్ళల్లోకి వుబికి వుబికి వస్తున్న కన్నీటిని దాచుకోవాలని ప్రయత్నం చేశాడు.

అయినా సోంబాబూ పసిగట్టేశాడు.

“ఏమిటి గురూ?... అలా బిక్క ముఖం వేశావేమిటి?... ఏం జరిగిందసలూ?” భుజం మీద చేయి వేసి ఆత్రంగా అడిగేడు.

ఏం జరిగిందో - అంతమంది, చుట్టూ వుండగా చెప్పటానికి కొంచెం సిగ్గు పడ్డాడు రాంబాబూ.

కానీ జరగరానిదేదో జరిగేవుంటుందని సోంబాబూ అర్థం చేసుకోగలిగేడు. ఇప్పుడు రాంబాబూకి తన సానుభూతి కావాలి. తన ఓదార్పు కావాలి!... లేకపోతే తాను నిజమైన స్నేహితుడు కాడు! అందుకే - ఆలోచించి ఒక నిర్ణయానికొచ్చేడు సోంబాబూ.

“ఓకే! పంచదార తర్వాత తీసుకుందువుగానిలే! నాతోరా!... అలా ఆనంద్ భవన్ కి వెళ్ళి కాఫీ తాగుదాం!” - అంటూ రాంబాబూని ఆహ్వానించాడు.

“ఇప్పుడు చెప్పు! అసలేం జరిగిందో!” రోడ్డుమీద కొచ్చింతర్వాత అడిగాడు సోంబాబూ.

“మా ఆవిడ పుట్టింటికి వెళ్ళిపోయింది సోంబాబూ” - రాంబాబూ గొంతు, ఆ మాటలంటుంటే వణికింది.

“ఎందుకనీ?... ఏం జరిగిందీ?”

“ఏం లేదు?... ఆస్ట్రాల్.. వడ్ల గింజలో బియ్యపుగింజ!... నాలుగు రోజుల క్రితం ‘ఆకలిరాజ్యం’ సినిమాకి వెడదామంది... నేను వద్దన్నాను.. అయినా విన్నేదు! తప్పని సరిగా చూసి తీరాలని పట్టుబట్టింది... కావాలంటే ‘ప్రేమసింహాసనం’ చూపిస్తాను తప్ప ఆకలిరాజ్యానికి తీసుకెళ్ళనని ఖచ్చితంగా చెప్పేను. ‘ప్రేమసింహాసనంలో ఏముందని’ అడిగింది. ‘ఎన్టీఆర్’ వున్నాడని చెప్పేను.. కానీ ఆకలిరాజ్యంలో కమల్ హాసన్ వున్నాడని చెప్పింది.... ‘ఏమయినా సరే - నేనే మొగుణ్ణీ మొగాణ్ణీ కనక నా మాటే చెల్లాలని’ వాదించాను... వింటేనా?... ‘అంతకీ కావాలంటే అరవం సినిమా అయినా చూస్తాను గానీ ఎన్టీఆర్ సినిమా మాత్రం చూడను’ - అని శపథం చేసింది.... అక్కడితో ఆగిందను కున్నావా?... ‘కట్టుకున్న పెళ్ళాం కొండంత కోరికపడి - కమల్ హాసన్ సినిమా చూపించమని అడిగితే - కాదూకూడదని కసిరిపారేసే మొగుడితో కాపరం చెయ్యటం కంటే - కనకదుర్గా విలాస్ లో కప్పులు కడుక్కుంటూ బతకటం బెటరని’ ఛాలెంజ్ చేసింది.... దాంతో నాకు ఒళ్ళు మండిపోయింది... అలా అయితే ‘ఆ పనే చేసుకుంటూ రోజూ ఆకలిరాజ్యం చూడమని’ కసిరికొట్టేను... అంతే!... పెట్టేబేడా పుచ్చుకుని ఇంట్లోనుంచి వెళ్ళిపోయింది”... చెప్పటం ముగించి - జేబులోంచి కర్చీఫ్ తీసుకుని కళ్ళు తుడుచుకున్నాడు రాంబాబు.

అంతా విన్నతర్వాత అతనిపై ఎలాంటి సానుభూతి కలుగలేదు సరికదా, కొంచెం కోపం కూడా వచ్చింది సోంబాబుకి.

“అయినా నీ వరస నాకేం నచ్చలేదు గురూ!” - అన్నాడు.

“అయితే తప్పంతా నాదేనంటావా?” అమాయకంగా అడిగేడు రాంబాబు.

వెంటనే జవాబు చెప్పలేదు సోంబాబు.

ఇద్దరూ ఆనందభవన్ చేరుకున్నారు. ఓ మూల ఖాళీగా వున్న చోట సెటిలయ్యారు.

“ఏం కావాలిసార్?” మంచినీళ్ళ గ్లాసులు బల్లమీద పెడుతూ అడిగేడు సర్వర్.

“రెండు దోశ!” - ఆర్డరిచ్చాడు సోంబాబు.

అక్కణ్ణించే - ఆ ఆర్డర్ని లోపలి కిచెన్ లోకి పంపించేడు సర్వరు.

“నీకు ‘ఎన్టీఆర్’ అంటే అంత అభిమానం ఎందుకో నాకు అర్థం కాకుండా వుంది” - సిగరెట్టు వెలిగించుకుంటూ ప్రారంభించాడు సోంబాబు. అయోమయంగా అతని వైపు చూశాడు రాంబాబు.

“అవును గురూ! నువ్వు అనవసరంగా ‘ఎన్టీఆర్’ని అభిమానిస్తున్నావ్... అక్కినేని నటనముందు ఎన్టీఆర్ ఎందుకు చెప్పు... ఈ విషయం గురించి ఇదివరకూడా మనం ఓసారి రిక్షాలో వాదించు కున్నాం, అయినా నువ్వు నీ మనసు మార్చుకోలేదంటే ఐ పిటీ యూ!” - అన్నాడు గట్టిగా దమ్ములాగి పొగపైకి వూదేస్తూ.

“నీకు తెలీదు సోంబాబూ! ఇంత వయసొచ్చినా - ఎంతో యాక్టివ్ గా యాక్ట్ చేస్తున్నాడు ఎన్టీఆర్!.. అసలు, ‘సర్కార్ పాపారాయుడు’ పిచ్చురు చూశావంటే నీకు మతి పోతుంది!... ఓ వైపు తండ్రి వేషం... మరో వైపు కొడుకువేషం!.. ఇద్దరి మధ్యా ఘర్షణ... మానసిక సంఘర్షణ!... ఏ పాత్ర కాపాత్రను - ఎంతో రసానుభూతితో యాక్ట్ చేశాడు... నేను పంథొమ్మిది సార్లు చూశాను... నా మాట విని నువ్ ఒక్క సారి చూడు... నీ మతి పోకపోతే నన్నడుగు!”

“వద్దు గురూ! నా కలాంటి శిక్ష విధించకు.. అక్కనేని పిచ్చరయితే పంథొమ్మిది సార్లు కాదు - నూట పంథొమ్మిది సార్లయినా చూస్తాను... అంతెందుకూ?... శ్రీవారి ముచ్చట్లుచూడు... అందులో ఆయన ‘స్టెప్స్’ వేశాడూ - తినేశాడనుకో!.. ఈ వయసులో కూడా అంత ఛలాకీగా స్టెప్స్ వేస్తూ హీరోయిన్స్ కంటే అద్భుతంగా డ్యాన్స్ చేస్తున్నాడంటే హ్యాట్సాఫ్ ఫర్ హిజ్ టాలెంట్”

“ఆ లెఖన నీకు ఎన్టీఆర్ గురించి అసలేం తెలీదన్నమాట!.. గజదొంగ చూడు తెలుస్తుంది... లేకపోతే డ్రైవర్ రాముడు చూడు అర్థమవుతుంది... హీరోయిన్ తో కలసి ఆయన స్టెప్స్ వేస్తూంటే - హాల్లో బోలెడంత మంది ప్రేక్షకులు ఉత్సాహం పట్టలేక తెరమీదకు డబ్బులు విసిరేసారు!...”

ఆ మాటతో సోంబాబుకి ఉక్రోశం వచ్చింది....

“వీధిలో ఆ సినిమాలు తాలూకు వాల్ పోస్టర్స్ మీద - మట్టి ముద్దలు వేశారు - నువ్ చూడలేదు కాబోలు!” అన్నాడు.

“అది గిట్టని వాళ్ళు చేసే పని!... ఆ మాటకొస్తే మా వీధి మొగలో ప్రేమభిషేకం వాల్ పోస్టర్ల మీద కూడా మట్టిముద్దలు కనిపిస్తాయి.. వచ్చి చూడు!” - రాంబాబు సవాల్ చేసేడు.

“నువ్వెన్నైనా చెప్పు గురూ!.. ‘ఎన్టీఆర్’ ఎన్టీఆరే.. అక్కనేని అక్కనేనే!” -

“ఆ మాట మాత్రం నిజం! అక్కనేని ఎప్పటికీ అక్కనేనే!... ‘ఎన్టీఆర్’ లాగా మాత్రం యాక్ట్ చెయ్యలేడు...” మంచినీళ్ళ గ్లాసు తీసుకుంటూ అన్నాడు రాంబాబు.

సరిగ్గా అదే క్షణంలో అక్కడకు వచ్చిన సర్వర్ - రాంబాబు చేతిలోంచి ఆ మంచినీళ్ళ గ్లాసును విసురుగా లాగేసుకున్నాడు. రాంబాబూ సోంబాబూ కూడా బిత్తర పోయారు.

“మీ గోలంతా విన్నాను” - గ్లాసులో మంచినీళ్ళన్నీ ఒక్క గుక్కలో తాగేసి మరి అన్నాడు సర్వరు.

“వింటే విన్నావ్! చేతిలో గ్లాసు లాక్కుంటావేమిటీ” - కోప్పడ్డాడు సోంబాబు.

“మీరు ‘ఊరుకిమొనగాడు’ చూశారా?” - వాళ్ళిద్దరి వైపు ఉరిమి చూస్తూ ప్రశ్నించాడు సర్వరు..

“చూశ్చేదు!” ... రాంబాబూ, సోంబాబూ ఒకేసారి జవాబిచ్చారు.

“ఎందుకని?” - బల్ల గుద్ది మరీ అడిగేడు సర్వరు.

“మా ఇష్టం!.. క్రిష్ట పిక్చర్లు మేం చూడం!” చివరి వరకూ కాలిన సిగరెట్టు పీకను కాలిక్రింద వేసి నలిపేస్తూ అన్నాడు సోంబాబూ.

“క్రిష్ట కంటే నేను బెటరు!” - కాలరు సర్దుకున్నాడు రాంబాబూ.

“తగ్గవయ్యా తగ్గు!... ఇది కాఫీ హోటలయిపోయింది కనక కామ్ గా వూరుకుంటున్నాను... లేకపోతేనా?” - మీసం మెలేశాడు సర్వరు.

“ఏం చేస్తావేమిటి?”

“రామా టాకీసులో కుర్చీకి కట్టేసి - “ఊరికి మొనగాడు” వరసగా మూడాటలూ చూపించేవాణ్ణి!”

“నేను గట్టిగా తల్చుకుంటే రామాటాకీసుకి లైసెన్సు కేన్సిల్ చేయించగలను... ఆ దెబ్బతో మీ ‘ఊరికి మొనగాడు’ డబ్బాలు మెడ్రాసు మేలెక్కుతాయి... ఇంక అట్టే వాదించక దోశ రెడీ అయిందేమో పట్రా!” అంటూ ఆర్డరేశాడు సోంబాబూ.

‘నా అభిమాన నటుణ్ణి అవమానించిన వారికి - దోశ కాదు కదా పచ్చి మంచి నీళ్లు కూడా ఇవ్వను!... పొండి!’ - అంటూ వాళ్ళిద్దరి చొక్కాకాలర్లు రెండు చేతులతోటీ పట్టుకుని బయటకు తోసేశాడు సర్వరు.

సోంబాబూకి తల కొట్టేసినట్టు అనిపించింది.

“రేయ్!.. ఆస్ట్రాల్ ఆనందభవన్ లో సర్వరు గాడివి... నీకింత పొగరా? బయటికి రారా చెప్తాను!... ఎముకలు విరిచి బస్తాలో కట్టి రామదాసు ట్రాన్సుపోర్టులో వేసి - నీ అభిమానహీరోకి పార్కెట్ చేస్తాను... రారా!” - పిచ్చివాడిలా అరిచేడు సోంబాబూ. ఎలాగో అతనికి నచ్చచెప్పి - ఆ పక్కనున్న మరో హోటల్ కి తీసుకుపోయాడు రాంబాబూ...

ఈ లోగా ఆనందభవన్ లో కౌంటరు దగ్గర కూర్చున్న ప్రొఫ్రయిటర్ జోగినాథం సర్వర్ని పిలిచాడు.

“ఏమిటి గొడవంతా?” - అని కళ్ళెర్ర చేశాడు.

“మరేంలేదు సార్! వాళ్ళిద్దర్లో ఒకరు ఎస్ట్రీఆర్ గొప్పతనం గురించి, ఇంకొకరు అక్కినేని గొప్పతనం గురించి వాదించుకుంటూంటే - ‘కృష్ణ గురించి తెలుసా’- అని అడిగేనండి... అసలు క్రిష్ట పిక్చర్లే వాళ్ళు చూడరట... అలాంటి వాళ్ళకు ఈ హోటల్లో పచ్చి మంచి నీళ్లు కూడా దొరకవ్, పొమ్మన్నానండి!” - చెప్పేడు సర్వరు సగర్వంగా.

అంతా శ్రద్ధగా విని - ‘ఇలారా’ అని సర్వర్ని దగ్గరకు పిలిచాడు ప్రొఫ్రయిటరు జోగినాథం.

సర్వరు రెండడుగులు ముందుకు వేళ్లేడు.

“నువ్ ఫ్రైదీబాబాయ్ చూశావా?” - సీరియస్ గా అడిగేడు జోగినాథం. లేదన్నట్టు తల అడ్డంగా తిప్పేడు సర్వరు.

“పోనీ ‘మానవుడూ - దానవుడూ’ చూశావా?”

“లేదండీ!”

“కార్తీక దీపం కూడా చూడలేదా?”

“లేదండీ!”

“పోనీ ఈ మధ్య వచ్చిన దీపారాధన చూశావా?”

మళ్ళీ తల అడ్డంగా తిప్పేడు సర్వరు.

జోగినాథానికి కోపం వచ్చేసింది....

“ఏం? అవన్నీ ఎందుకు చూశ్చేదు?” పళ్లు పిండుకుంటూ అరిచేడు.

“చిత్తం! శోభన్ బాబు సినిమాలంటే నాకు గిట్టవండీ!” - ధైర్యంగా చెప్పేడు సర్వరు.

రెండు క్షణాల పాటు ఆశ్చర్యపోయిన జోగినాథం - ఆ తర్వాత ఒక నిర్ణయానికొచ్చి అడిగేడు -

“నువ్ పనిలో ఎప్పుడు చేరేవ్?” అని

“ఇవాల్టికి నాలుగు రోజులయిందండీ”!

“ఆల్ రైట్!... ఈ నాలుగు రోజులుకీ నీకు పదహారూపాయలొస్తాయి... ఇంద! తీసుకుని వెళ్లిపో!... శోభన్ బాబు సినిమాలు చూడని వాళ్ళు నా హోటల్లో సర్వర్లుగా పనిచేయటానికి వీల్లేదు!... గెటవుట్!” - అంటూ సర్వర్ని బయటకు గెంటేశాడు జోగినాథం.

(ఇవాళ నటీనటులకు అభిమానులూ అభిమానసంఘాలూ ఎన్నో వున్నాయి. అభిమానించటం మంచిదే!.. హద్దులు దాటనంతవరకూ అభిమానం అందంగానే వుంటుంది. కానీ.. హద్దుమీరితే?? ఎలా జరగచ్చో ఊహించి రాసిన కల్పిత ఇది!... కథా గమనం కోసం, ఆసక్తి కోసం - కొంత మంది ప్రముఖనటుల పేర్లు, సినిమాల పేర్లు - తప్పనిసరిగా ఇందులో వాడుకోవలసి వచ్చింది.... ఆ పేర్లే వాడకపోతే కథలో మజాయ్ వుండదని మీరూ ఒప్పుకుంటారు... కనక - సరదాగా చదువుకుని వెంటనే మర్చిపోవటానికి బావుంటుందీ కథ.... రచయిత)

(హాస్యప్రభ... మే 1981)

